

nemlig hænde, at der kan foregaa Afstemninger, som gjøre enten Navneopraab eller Afstemning over et Endringsforslag eller Begjæring om Afstemning ikke blot unødvendig, men forvirrende, hvorfor det kan være ønskeligt for Forretningernes rolige Gang, at den i en Hast kan redresseres derved, at det først paategnede Medlem har Eiendomsret til Forslaget. Hvad opnaas derved til begge Sider? Der opnaas derved en lettere Ordning end den nuværende lige overfor Behandlingen af saadanne Forslag og en bedre Tillid blandt Medlemmerne indbyrdes. De, som tiltræde den Fordring, der stilles, maa have Tillid til den, hvis Navn de betro sig til; ellers bliver Begjæringen ikke stillet. Det andet Forslag under Nr. 33 gaar ud paa at tilføie et nyt Stykke, idet jeg kan tænke mig Muligheden af, at et Flertal i Thinget, navnlig saadanne, som fra ældre Tid mindes forulepende Exempler med Hensyn til Opførelsen af Navne paa Forslag eller Begjæringer, hvilke de kunne anse for fjærne ved Forslag Nr. 32, dog kunde ville fastholde den gamle Praxis, at de Medlemmer, hvis Navne staa under et Forslag eller en Begjæring, skulle i alt Fald være til Stede i Thingets Møde. Det staaer ikke i Forretningsordenen anført som en bestemt Betingelse for at kunne deltage i Begjæringen om et Forholdstalsvalg eller stille et Endringsforslag, at man skal være nærværende ved Mødet, men det har været en Slags stikende Praxis, at man har krævet, at de Medlemmer, som ikke vare til Stede ved Mødet, skulle ikke kunne tages i Betragtning ved Begjæring om Forholdstalsvalg eller om Navneopraab. En fast Praxis har det ikke været, thi den Gang Mindretallet til Høire udgjorde 18—19, og to, ja indtil fire Valg paa den Side vare udsatte, saa at jeg tror, at de i Alt kun vare 15—16, stillede Forholdet sig saaledes, at hvis man havde fastholdt Forlangendet om, at alle de 15 Medlemmer, der havde begjært Forholdstalsvalg, skulde, skjøndt det ikke bogstavret var forlangt i Forretningsordenen, være til Stede, for at deres Forlangende kunde være gyldigt, vilde det i mange Tilfælde i den Periode, naar tilmed nogle af Høires Medlemmer vare syge, ikke have været muligt for det at faae et Forholdstalsvalg tilveiebragt. Den Gang havde jeg den Ære at lede Thingets Forhandlinger, og da det ikke var en bestemt paabudt Praxis, at Alle, der havde indgivet Begjæringen, skulde være til Stede, afveg jeg derfra. Jeg saae, at man fra Høires Side søgte saa vidt muligt at opfylde Fordringen om Tilstedeværelse, og jeg anerkjendte derfor Beretti-

gelsen af Begjæringen om Forholdstalsvalg, naar 15 gyldig anerkjendte Navne stod paa Begjæringen. Et saadant Tilfælde, som den Gang indtraf i min Erfaring, kan indtræffe baade til Venstre og til Høire, og dersom Praxis strengt skulde opfyldes, vil jeg paa-skaa, at det vilde være uretferdigt mod Mindretallet, og at det ikke vilde være til Gavn for Thingets Forhandlinger. Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at det er berettiget, naar man siger, at Gyldigheden af et Medlems Underskrift under et Forslag eller en Begjæring ikke er afhængig af hans Nærværelse i Thinget. Thinget har jo iøvrigt selv at afgjøre Sagen. Hvad mit Forslag under Nr. 35 til § 37 angaar, vil jeg bede om, at man ser nøie paa Forretningsordenens § 37 og de Forslag, der nu ere stillede dertil. Der er af Udvalget stillet det Forslag, at der skal sættes et nyt Affnit i Stedet for det 3die sidste Punktum. I dette 3die sidste Punktum staaer der nu: „Ved saadanne Afstemninger opraabes Sekretærene, i Lighed med de øvrige Medlemmer, efter deres Navnes Bogstavfølge“. Udvalget foreslaar nu, at det i Stedet for det skal hedde: „Ved saadanne Afstemninger opraabes Medlemmerne efter deres Navnes Bogstavfølge, saaledes at der skiftevis begyndes med et nyt Bogstav“ — og hertil har jeg Intet at sige. Men saa tilføier Udvalget: „Efter at det første Oppraab er endt, kunne Stemmer endnu modtages, indtil Sekretærene have sluttet Sammentællingen“. Efter min Formening vil man derved fastslaa en overmaade slet Praxis, der kun virker forstyrrende paa Afstemningen og i visse Tilfælde kan komme til at fremkalde lige det modsatte Resultat af, hvad et Flertal, der kun stemmer sluttet, vil. Naar det første Oppraab er endt, skulle Sekretærene begynde at optælle Stemmer, og som det nu i Almindelighed gaar eller tidligere gik, møde imidlertid en Del Medlemmer herfra og en anden Del derfra i Bygningen eller hentes et Sted i Byen — thi det er ogsaa sket — og saa faae de Lov til her oppe at melde sig. Medlemmerne have imidlertid siddet og talt med: Nu har der stemt 38, nu 39, nu 40, blot vi nu kunne knibe ham, der kommer ind ad Døren. Saa siger man til ham: Du skal stemme Ja, og han gjør det maaske uden at vide Bested med, hvad der stemmes over, han gjør det paa den Andens glatte Ansigt — saaledes er det hændt — og raaber sit Ja. Saaledes kan, naar blot Sekretærene ikke ere helt færdige, Afstemningen faae et andet Resultat, end den vilde have havt ved Slutningen af Oppraabet. Vi Gamle have megen Erfaring om disse Forhold. Denne forstyr-